

Lovforslag nr. L 3. Fremsat den 6. februar 1984 af fiskeriministeren

Forslag

til

Lov om tilskud til kapacitetstilpasning inden for fiskeriet

§ 1. Fiskeriministeren kan i finansåret 1984 yde statstilskud på i alt 40 mill. kr. til ejere, der afhænder deres fiskerfartøj med henblik på dettes endelige ophør med deltagelse i dansk erhvervsfiskeri.

Stk. 2. Ved endeligt ophør med deltagelse i dansk erhvervsfiskeri forstås afhændelse af fartøjet til ophugning, til anden varig anvendelse end fiskeri eller til anvendelse til fiskeri fra en stat, der ikke har adgang til fiskeri i medlemsstaterne af De europæiske Fællesskabers fiskerizoner.

Stk. 3. Den del af tilskudsrammen, der ikke udnyttes i 1984, kan overføres til følgende finansår.

§ 2. Tilskud kan ydes til fartøjer på over 5 BRT, som har drevet fiskeri i mindst 100 dage i kalenderåret forud for ansøgningen om ydelse af tilskud.

§ 3. Tilskud ydes med de beløb, der er angivet i bilaget. Tilskuddet kan dog ikke overstige $\frac{2}{3}$ af fartøjets forsikringssum den 1. oktober 1983.

§ 4. Fiskeriministeren kan fastsætte nærmere regler om tilskudsordningen, herunder regler, der er nødvendige for gennemførelse af De europæiske Fællesskabers direktiv af 4. oktober 1983 om visse foranstaltninger med henblik på tilpasning af kapaciteten i fiskeriet.

§ 5. Tidspunktet for lovens ikrafttræden bestemmes af fiskeriministeren.

§ 6. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bilag
Ophørsstøtte pr. bruttoregister-ton

Byggeår	første 20 BRT	følgende BRT
<i>Træfartøjer</i>		
før 1940	5.000 kr.	4.000 kr.
1941-50	7.000 kr.	6.000 kr.
1951-60	9.000 kr.	8.000 kr.
efter 1961	10.000 kr.	9.000 kr.
 <i>Stålfartøjer</i>		
før 1950	5.000 kr.	3.000 kr.
1951-60	6.000 kr.	5.000 kr.
1961-70	8.000 kr.	7.000 kr.
efter 1971	10.000 kr.	9.000 kr.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Forslaget er identisk med det den 9. november 1983 fremsatte forslag til lov om tilskud til kapacitetstilpasning inden for fiskeriet (L 58), der ikke nåede at blive færdigbehandlet i 1. samling.

EF-landenes fiskeriministre vedtog den 4. oktober 1983 et direktiv om foranstaltninger med henblik på tilpasning af kapaciteten i fiskeriet. Efter dette direktiv kan der på visse nærmere fastsatte betingelser ydes refusion fra De europæiske Fællesskaber til halvdelen af medlemsstaternes udgifter til statsstøtte til midlertidig oplægning af fiskerfartøjer samt til sådanne fartøjers endelige ophør med deltagelse i erhvervsfiskeriet. Nærværende lovforslag tager sigte på at gennemføre en ophørsordning for det danske erhvervsfiskeri.

Når det ikke samtidig foreslås at indføre en midlertidig oplægningsordning, hænger det dels sammen med, at der statsfinansielt er begrænsede midler til rådighed for disse formål, dels skyldes det, at en oplægningsordning ikke på længere sigt vil medvirke til at skabe en rigtig balance mellem den danske fiskerflådes fangstkapacitet og de forhåndenværende fiskerimuligheder.

En ophørsordning vil derimod være et væsentligt bidrag til at skabe en sådan balance, idet en række ældre, mindre rentable og ofte ret energiforbrugende fartøjer vil kunne trækkes ud af flåden. Dette vil give bedre muligheder for de øvrige fartøjer for inden for rammerne af de nuværende fiskeribegrænsninger at kunne drive et rationelt tilrettelagt og rentabelt fiskeri, og det vil tillige give mulighed for en mindre, men tiltrængt, fornyelse af den danske fiskerflåde uden at der skabes reguleringsmæssige problemer.

Hertil kommer, at visse fiskerireguleringer, som f.eks. den såkaldte brislingekasse ved den jyske vestkyst, har skabt overlevelsesh problemer for en del af flåden.

Det skal bemærkes, at det af fiskeriministeren i sommeren 1983 nedsatte udvalg vedrørende problemerne for brislingefiskeriet ved den jyske vestkyst har anbefalet en sådan ordning gennemført.

Man har fra årene 1979 og 1980, hvor der på rent national basis var tilsvarende ordninger herhjemme, erfaring for, at ordningen vil kunne virke på hensigtsmæssig vis.

Den væsentligste forskel på de tidligere nationale ordninger (L 178 af 3. maj 1979 og L 206 af 30. maj 1980) og den nu foreslåede ophørsordning er, at det nu foreslås, at man skal yde støtten efter på forhånd fastsatte satser i stedet for at lade et særligt ophørsmæssigt behandle sagerne.

Betingelsen for at opnå halv refusion af udgifterne fra EF er, at fartøjerne skal være på over 12 meters længde. Af hensyn til strukturen i det danske erhvervsfiskeri foreslås denne grænse fastsat til 5 BRT. EF yder højst refusion med halvdelen af 650 ECU pr. BRT. Den del af fartøjskapaciteten, der ikke er omfattet af EF-refusionen, vil kunne modtage tilskud efter samme regler, men udgiften vil her fuldtud blive båret af den danske stat.

Satserne for ordningen er fastsat bl.a. på basis af forsikringsværdierne for de enkelte fartøjskategorier.

Disse forhold vil bevirke, at skønmæssigt knap 40 pct. af bruttoudgiften vil kunne forventes refunderet af EF.

Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Af det foreslåede beløb på 40 mill. kr. forventes ca. 15 mill. kr. refunderet af De europæiske Fællesskaber, hvorfor nettoudgiften for statskassen bliver af størrelsesordenen 25 mill. kr. Ordningen vil blive administreret af fiskeriministeriet inden for de personalemæssige rammer, der er forudsat på finanslovforslaget for 1984.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Tilskudsrammen foreslås fastsat til 40 mill. kr. med adgang til overførsel til følgende år, hvis dette beløb ikke skulle være anvendt i 1984.

Dette vil give mulighed for at støtte, at ca. 6.000 BRT udgår af den danske fiskerflåde, hvilket svarer til omkring 5 pct. af den samlede bruttotonnage.

Beskrivelsen af begrebet endeligt ophør svarer til den tidligere nationale lovgivning herom, således at fartøjerne enten skal ophugges, overgå til andet formål end fiskeri, f. eks. lystsejlad, eller overgå til fiskeri fra en stat, hvis fiskere ikke har adgang til EF-havet. Det har vist sig, at der er en vis interesse for at købe brugte danske fiskerfartøjer i f. eks. det Caribiske område.

Til § 2

Kravet om fartøjernes mindstestørrelse indebærer en lempelse i forhold til EF-direktivet, mens betingelsen om 100 dages fiskeri det forudgående kalenderår dels vil være en betingelse for EF-refusion, dels sikrer, at der rent faktisk sker en begrænsning af flådens kapacitet.

Til § 3

De foreslåede støttesatser er noget højere end de i 1979-80 anvendte, og er fastsat på grundlag af oplysninger om de aktuelle forsikringsværdier inden for flåden med en rimelig reduktion, bl.a. under hensyn til de indtægter, ejeren inden for lovens rammer kan opnå ved salg af skrog, motor og tilbehør. Forslaget om et tilskudsloft på $\frac{2}{3}$ af forsikringsværdien tilsigter at undgå, at der ydes uforholdsmæssigt store tilskud til fartøjer, der er i ringe stand og som derfor repræsenterer en forholdsvis mindre fiskerikapacitet.

Til § 4

Bemyndigelsesbestemmelsen tager især sigte på at skabe hjemmel til at fastsætte de bestemmelser, der er nødvendige for at sikre delvis refusion af udgifterne fra EF.

Til § 5

Bestemmelsen skyldes hensynet til ordningens notifikation over for EF.